

само съ тѣхния безпримѣренъ героизмъ, но то увеличаваше още повече стрѣвѣта на Девлета, насърденъ и отъ злобнитѣ кощунства на Европа.

Ето кое влоши и безъ това лошото положение на Балканитѣ, и по-частно — това въ България.

III.

Още прѣди Берлинската конференция, едноврѣменно съ приготовленията на херцеговинци, трѣскаво заработиха и българскитѣ революционери. Централниятъ Революционенъ Комитетъ, който се намираще вече въ ржцѣтѣ на нашия герой, се пусна на работа. Апостолитѣ се раздвижиха, масата, вдѣхновена отъ хипотетичната свобода, я обхвана единъ ентузиазмъ, незаписанъ въ анализѣ на историята. Споредъ свѣдѣнията, които всѣки единъ отъ дѣйцитѣ даваше за своя районъ, могло да се тегли заключение, че революцията е на прага на османската порта, стига само срѣдства да се намѣрятъ. Слѣдоющиятъ документъ издаденъ отъ българскиятъ революционенъ комитетъ въ Букурещъ, рисува добръ състоянието прѣвъ августъ 1875. година:

Бълг. Революц. Комитетъ
въ Букурещъ
21. августъ 1875.

Господа родолюбци!

Обѣщахме ви се въ първото си да ви съобщимъ нѣкои подробности върху народнитѣ ни дѣла. Ето днесъ изпълняваме обѣщанието си. Извънредното ни Народно Събрание отъ важнитѣ ни за всѣки юженъ славянинъ обстоятелства, което свърши засѣданията си на 12. т. м. подъ прѣдседателството на почитаемиятъ ни войвода П. Хитова, съгласно съ централниятъ бълг. Революц. Комитетъ въ българско, рѣши едногласно революция. Вашиятъ благоприятенъ отзивъ съ бър-